

Dilemma

door **Yves Desmet**

Er is geen wettelijk kader voor levensbeëindiging bij pasgeborenen

Een aantal medici, politici en ervaringsdeskundigen heeft zich gebogen over wat een van de meest heikele en vooralsnog onopgeloste ethische kwesties moet zijn: actieve levensbeëindiging bij pasgeborenen. Want ook daar zijn gevallen van even oeverloos en onoplosbaar lijden als bij terminale kankerpatiënten, met als enig verschil dat de betrokkene zijn wil niet kan uiten.

Het gaat hier niet om kinderen die met een lichte of zelfs zware lichamelijke of geestelijke handicap geboren worden, maar die toch een zekere kwaliteit aan het leven kunnen ontlenuen. Het gaat wel om schrijnende voorbeelden, met patiëntjes die hoe dan ook een zeer beperkte levensverwachting hebben, of alleen volledig afhankelijk van therapeutische hardnekkigheid in leven zouden kunnen blijven.

Meestal als plant.

Het probleem is naar alle waarschijnlijkheid in dit land zelfs iets groter dan elders, omdat we dankzij onze wereldwijd gereputeerde ivf-centra ook koploper zijn in het aantal meerlinggeboorten en dus in het aantal zware prematuren, de categorie waarin het probleem zich het vaakst voordoet.

Het is ook een pervers effect van de medische vooruitgang. Die kan vroeger hopeloze gevallen gelukkig toch nog een kans op een menswaardig leven bieden. Maar omgekeerd kan ze ook kinderen die vroeger de eerste nacht niet overleefd zouden hebben, door therapeutische hardnekkigheid veroordelen tot een volkomen mensonwaardig leven.

Vandaag wordt al in dit soort gevallen ingegrepen: ofwel door stopzetten van de therapie en sedatie, maar soms ook door actief levensverkortend handelen. Maar omdat elk wettelijk kader ontbreekt, opereren artsen, neonatologen en verpleegkundigen in een schemerzone, waar de individuele en dus subjectieve appreciatie de praktijk doet verschillen van ziekenhuis tot ziekenhuis.

In Nederland bestaat het zogeheten protocol van Groningen, dat inhoudt dat bij unanieme wens van de ouders, en bij onafhankelijk medisch advies over de onomkeerbaarheid van de uitzichtloze toestand, het behandelend team levensverkortend mag optreden, zonder het gevaar te lopen strafrechtelijk vervolgd te worden. Een dergelijke rechtszekerheid is het minste wat je kunt bieden aan medici die met een van de moeilijkste ethische dilemma's geconfronteerd worden.

Yves Desmet

Politiek
hoofdredacteur

Publicatiedatum : **2008-03-11**

Sectie : **Algemeen**